

Amintiri din clepsidră

Carmen Georgeta Popescu

Se consemnau abuzuri tot mai des,
fugeam să ne ascundem în alții,
dădeam nedumeriți tot peste noi
și peste-aceleași pete obosite,
cu ochii-l întrebam pe înțelept
de ce întregul pare jumătate,
de ce din jumătăți rămâne scrum,
zâmbea,
în casa doar de el știută
mai pâlpâia povestea lunii
și-a-mbrățișărilor rămase-n drum.

Ne-a spus:
nu sunteți destul de apoși,
nu curgeți cu valul pornit să iubească,
n-am înțeles ce ne lipsea și ne-am întors
la vechea lacrimă, urâtă,
călătorie uscată pe obraz.

Deasupra noastră ploaia aștepta
să ne umple voioasă paharul,
uimire să lase pentru când o vom bea
regăsită mireasă la izvor.

Ascuns după nori, îmbrăcat de paradă,
gata să ne curme căderea,
soarele stătea în picioare
ca o bună vestire.